

Українські народні казки - казки для дітей

Багач-ненажера

Багач-ненажера

Був де не був один великий багач. Та прийшло до нього щастя, з якого не мав хосна.

Одного вечора ліг багач спати. Та довго не міг заснути, бо все думав, що живеться йому тяжче, аніж цареві. «Чого цар збирає гроші від бідних, коли у нього і так досить багатства. Чого я мучу себе голодом, аби зібрати маєток? Ей, коби я дужче забагатів, жив би і сам, як чоловік, і людям бідним допомагав би!» — говорить багатій сам з собою.

Ураз щось шепоче багатієві на вухо: «Ось тобі торбина! Бери її і будеш дуже багатий! У торбині один срібний. Та як тільки його візьмеш, в торбинці з'явиться новий. Набери з торбинки стільки срібних, скільки тобі треба. Потім торбинку кинь до ріки. Тільки тоді, коли торбинка буде в ріці, можеш користуватися срібними. Доки торбинка буде у тебе, робити цього не смієш, бо всі срібні стануть камінцями».

Багач мало не здурів, слухаючи такі слова. Та швидко опам'ятався, дивиться, а коло нього справді торбинка. Сунув до неї руку і справді вийняв срібний. Відклав на постіль, сунув руку знову, а там новий срібний.

— Ой, яке щастя привалило до мене! — промовляє багач.

За ніч багач вибрав з торбини цілу громаду грошей. Вже зоріло, і він думав, що ниськи кине торбинку до ріки і почне купувати за срібні все, що треба, почне допомагати й бідним.

Та коли засвітило сонце, багач думає так: «Потерплю ще день, їсти не буду, грошей наберу більше».

Чим більше було грошей, тим більше їх хотілося мати. Бере, бере з торбини багач срібні, відірватися від неї не може. В хаті нічого, крім сухого хліба, нема, радий би щось купити поїсти, та не сміє йти від торбини. Закусив хліба, пригасив голод, виймає гроші далі. І ніяк з торбиною не може розлучитися. Так минув тиждень, минув місяць, минув і рік. Багач тішить себе одним: «Хто грошам був би не радий?»

Став багатій жити не краще, а гірше. Забув він про людей, забув свої обіцянки, забув і самого себе. Прямує з торбиною до річки, хоче кинути до води, та тільки подумає, що не буде з чого вибрати срібних, як вертається до хати й знову вибирає срібні.

Постарів багач, знидів, зблід, а грошей брати з чарівної торбини не перестає.

Так і помер біля торбинки й купи срібних.